

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

En Büyük Zulüm (Şirk)
Kısa Risaleler Serisi # 2

Ebu İkrime el-Konstantini

Tevhid Ve Tekfir

En Büyük Zulüm (Şirk)

Tevhid Ve Tekfir Yayınları
.....
Ebu İkrime El-Konstantini
.....
Kısa Risaleler Serisi # 2
.....

(Ekleme ve çıkarma yapılmasına rıza yoktur)

En Büyük Zulüm (Şirk)

“Şu bir gerçek ki, Allah kendisine şirk koşulmasını affetmez, bunun dışında kalanı/bundan az olanı dilediği kişi için affeder...”(4/48)

“... ‘Kim Allah’a şirk koşarsa, Allah ona Cenneti haram etmiştir. Ve onun varacağı yer ateştir. Zalimler için hiçbir yardımcı yoktur.’...”(5/72)

Bunlar, bize Rahmandan gelen bazı ayetlerdir. Bu ayetlerdeki tehdit, öncekilere yapılmış ve unutulmuş bazı kaviller değildir. Öyleyse “şirk” ne demek? Bunu bilmemiz çok ehemmiyetli. Çünkü kim o fiili(şirki) işlerse affedilmeyecek ve ateşe girecektir. Kim bu “müşrikler” (şirk işleyenler)?

“Sanırım müşrikler(şirk işleyenler) Yüce Allah’ı inkar edenler olmalı. Evet, olsa olsa inkar edenler olur.” Dersen yanılırsın. “Zekat vermeyenler, oruç tutmayanlar, kötü söz söyleyenler” Dersen de yanılırsın.

“Şirk” ortak koşmak demektir. Herhangi bir şeyi başka bir şeye denk tutmaktır. Şer’i anlamı ise: Allah Tealaya ortak koşmaktır. “Bugün kimse birden fazla ilah edinmiyor zaten” Diye kendini teselli edersen yine yanılırsın. Şirk bugün çeşitli kılıflara sokuldu ve mübahmış gibi insanlara sunuldu ve müşrikler şirklerinden vazgeçmiş değiller. Daha iyi anlaşılması için “şirk”in daha detaylı tanımını yapayım: Sadece Allah Teala’ya ait olan vasıfları ondan başkasına vermek-velev ki ona da(Allah Teala’ya da) veriyor olsun-. Mesela yağmuru yağdırmak İlahın işidir. Biri derse ki “Falanca da yağdırıyor” o şirk(ortak) koşmuş olur. Yani sadece Allah Subhanehu’ya ait vasfı ondan başkasına vermiştir. Velevki bu kişi “ben o vasfı

Yüce Allah’a da veriyorum nasıl müşrik olayım?” desin. Zira “Şirk” ortak koşmaktır. Zaten(bilinenin aksine) Mekkeli Müşrikler hemen hemen pek çok vasfı Allah Teala’dan iptal etmiyorlardı. Allahu Teala’nın şu kavillerinden de anlayacağınız gibi:

“(Ey Muhammed Aleyhisselam)De ki: ‘Sizleri gökten ve yerden rızıklandıran kimdir? İşitme ve görme gücünü veren kimdir? Ölüden diriyi, diriden ölüyü çıkaran kimdir? Bütün işleri düzenleyen kimdir?’ (Müşrikler)Diyecekler ki: ‘Allah’tır.’...””(10/31)

“Onlara, ‘Gökleri ve yeri kim yarattı?’ diye soracak olursan; ‘Kesinlikle onları her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen Allah yarattı’ diye cevap vereceklerdir.””(43/9).

Öyleyse artık “Müşrik, inkarcı demek” yanılgısını atalım. “Bugün kimse yerden ve gökten rızık verenin, işleri düzenleyenin, yağmuru yağdıranın bir mahluk(yaratılmış) olduğuna inanmaz ki?” diye düşünürsen, bunda hem fikir olduğumzu söyleyebilirim-ki mekkeli müşrikler de bunları ikrar ediyorlardı-. Ancak sadece Allah Subhanehu’ya verilmesi gereken vasıfları bunlarla sınırlarsan hata edersin. Bunlar sadece O’na verilmesi gereken vasıflar olmakla beraber bugün toplumların sadece O’na verilmesi gereken vasıflardan kimini O’na(Allah Teala’ya) vermediğini; sadece ona yönetilmesi gereken şeyleri(ibadetleri) O’na yöneltmediğini müşahade ettiğin zaman ne dediğimi daha iyi anlayacaksın. Bunlar biri-ki bu bugünkü toplumların en çok düştüğü şirk- “Hakimiyet”tir. Hakimiyet, egemenlik manasına gelir. Daha detaylı olarak: Hâkim olma, buyruğunu yürütme durumu, hükümlanlık gibi manalara gelir. Kişi bu yetkiyi Allah Subhanehu’ya verirse O’nu “tevhid” etmiş olur.“Peki ya Tevhid ne demek?” O, senin bilmediğin zaman müslüman olama-

yacağın, İslam'ın, üzerine kurulu olduğu şeydir. O, “şirk”in zıttıdır. Yani “birlemek”tir. Nasıl ki şirk: ortak koşmak, birlemez; “tevhid” de onun zıttı yani birlemektir.

Daha detaylı tanım: Sadece Allah Teala'ya ait olan vasıfları ondan başkasına vermemek, mahlukatını(yaratıldığını) ona herhangi bir konuda denk tutmamak, onu her konuda birlemektir. “Tevhid ve Şirk” bunlar birbirine zıt olan şeylerdir ki her şey zıttıyla bilinir.

Hakimiyetten devam edecek olursak... “Hüküm koyma, bunlar helaldir; bunlar haramdır” deme yetkisi sadece Rabb'in işidir. Bu asla bir insana, insan topluluğuna, alimlere, şeyhlere, siyasilere verilemez. Verildiği takdirde şirk(ortak koşma/kılma) gerçekleşmiş olur-ki bunu yapana müşrik denir.

Sadece Allah Teala'ya verdiği takdirde onu tevid(birlemek) etmiş olursun.Bunun delili Allah Teala'nın şu kavlinde mevcuttur:

*“(Hristiyan ve Yahudiler)Onlar, Allah'ın yanı sıra hahamlarını, rahiplerini ve Meryem oğlu Mesih'i **Rabb'ler edindiler.** Oysa bunlar, bir tek olan İlah'a kulluk etmekle emrolunmuşlardı. Ondan başka hiçbir ilah yoktur. O, bunların ortak koştuklarından münezzehtir”*(9/31)

Evet, biz biliyoruz ki onlar Hz.İsa'yı Rabb edindiler. **Fakat haham ve rahipler nasıl Rabb edinildi?** İşte bunu Peygamber Aleyhisselam ile eskiden hristiyan olan sahabenin yaşadığı diyalog açıklıyor:

*“(...) Adiy, Medine'ye geldi. O, Tay kavminin lideriydi. Boyunda gümüş bir haçla Resûlullah'ın (aleyhisselâm) huzuruna girdi. Resûlullah (aleyhisselâm) Tevbe Suresinin 31. ayetini okuyordu. Adiy, Peygamber'e (aleyhisselâm): ‘Onlar, din adamlarını Rab'ler edinmediler ki!’ dedi. Resûlullah (aleyhisselâm): ‘**Evet, fakat din adamları, onlara helali haram, haramı helal kıldıklarında, Onlar da onlara tabi olmadılar mı. Bu, onların, din adamlarına ibadetidir.**’ buyurdu.”*

(Tirmizi, 3095; İbni Ebi Hatim, 10057-10058)

Buradan anlıyoruz ki “helal ve haram koyma” Rabb’in işidir. Hele ki “helali haram, haramı helal” yapmak şirkin katmerlisidir. Bunu yapan bir kişiye itaat eden kimse ise tıpkı ayette ve hadiste buyrulduğu üzere onları “Rabb” edinmiş olur.

Ve Allahu Teala’nın şu kavilleri “Hakimiyet”in kime ait olduğunu açıklıyor:

“...Dikkat edin! Yaratmak da emretmek de Allah’a aittir...”(7/54)

“Hüküm vermek yalnızca Allah’a aittir. Ben O’na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O’na tevekkül etsinler.”
(12/67)

“Hüküm veren Allah’tır, O’nun hükmünü gözden geçirecek hiç kimse yoktur. O’nun hesaplaşması pek çabuktur.” (13/41)

Böylece “Egemenlik(hakimiyet), kayıtsız şartsız milletindir(-Haşa) diyenlerin gerçekten müşrik olduğunu ve onların bu halleriyle Rahman’ın karşısına çıktıklarında asla affedilmeyeceğini anlamış olursun.

Günümüzdeki yaygın şirk sadece bu mesele ile kısıtlı değil elbette. Bir tane daha var ki bu da “kabirperestliktir”. Kuran’ın onlarca muhkem(sağlamlaştırılmış) ayeti bu şirki(ortaklığı) nehyederken; malesef muasır tasavvufi çevreler ve tarikatler mekkeli müşriklerin adeta güncellenmiş versiyonları gibi. Üstelik bugünkilerin şirki geçmiş kavimlerin şirkinden çok daha beter. Bunu ileri kanıtlayacağım inşaAllah. Ancak öncesinde “ibadet” nedir bunu öğrenmemiz gerekir. İbadet, şeriatla mükelleflerin(selim akıl sahibi, bülüğa ermiş; deli olmayan dinle sorumlu kimseler) Allah Teala’ya karşı-onu razı etmek için-

yapmakla yükümlü olduğu görevlerdir. Bunlar Namaz, oruç, zekat, kurban gibi meşhur olanlar bir yana aynı zamanda Dua, muhabbet(sevgi), havf(korkmak), istiane(istemek), istigase(-himmet) vb ibadet çeşitleridir. Bunlardan biri herhangi birine yapıldığı takdirde o “İlah” edinilmiş olur. Zira İlah, kendisine ibadet edilendir. Bu fiiller de ibadet olduğuna göre her kim bunları Allah Teala’dan başkasına yaparsa onu “İlah” edinmiş olur ki bu şirkin ta kendisidir. (Yüce Allah’a)O’na ibadette ortak(şirk) koşmuş olur.

“Ben zaten Yüce Allah’ın yaratan, rızık veren vb. vasıflarını inkar etmiyorum” derse bilki o kişi, Mekkeli müşriklerin yolundan gidiyor. Başta da aktardığım gibi onlar da bu vasıflarını inkar etmiyor, bilakis Allah Teala’ya yakınlaşmak için aracı(i-lah) ediniyorlardı:

*“Onlar Allah’ı bırakıp, kendilerine ne zarar ne de fayda verebilecek şeylere tapıyorlar ve ‘**Bunlar, Allah katında bizim şefaathilerimizdir**’ diyorlar.”*(10/18).

Namazın ibadet oluşuna delil:

“De ki: ‘Benim namazım, ibadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabb’i olan Allah içindir.”(6/162) ayetidir.

Dua’nın ibadet oluşuna delil:

*“Gerçek **dua ancak O’na yapılır. O’ndan başka dua ettikleri ise onlara hiçbir şekilde icabet edemezler...**”*(13/14) ayetidir.

İstiane’nin(yardım istemenin) ibadet oluşuna delil:

*“Yalnız Sana ibadet ederiz ve **yalnız Sen’den yardım dileriz.**”*(1/4)

İbadet çeşitleri arasında zikrettiğim bazı şeyler seni şaşırtmış olabilir.

Mesela “Muhabbet(sevgi)” gibi. Bu yalnızca İlahı duyulması gereken üst düzey bir sevgidir ve bunun delili Allahu Teala’nın şu kavlidir:

“İnsanlardan bazıları, Allah’ın peşi sıra ortaklar edinir de onları Allah’ı sever gibi severler. İman edenlerin Allah’a olan sevgileri ise (onlarınkinden) çok daha fazladır.”(2/165)

Dediğim gibi bugün ki kabirperestler eski müşriklerden de beterdi. Bunun delili istigasenin(himmet) ibadet çeşidi oluşuna delil getireceğim şu ayettedir:

“Gemiye bindikleri zaman, dini yalnız Allah’a özgü kılarak O’na dua ederler. Fakat onları karaya çıkarıp kurtardığımız zaman, hemen şirk koşarlar.”(29/65).

Oysa bugünkü müşrikler zor anlarında da ferah anlarında da şeyhlerine yani “Gavs”(haşa) ismi verdikleri putlarına her an dua(istigase) edebiliyorlar.

İşte bunları fehmettiğin zaman tevhid(birlemek) ve şirk(ortaklık) senin için açık bir hale gelmiş olur. Böylece tevhide ilk adımını atmak için yeterli bilgiye sahip olursun inşaAllah...

Hamd bizi şirkin bataklığından çıkaran Allahu Teala’ya mahsustur!

Subhane rabbike rabbil izzeti amma yesifun. Ve selamun alel murselin. Velhamdulillahi rabbil alemin.